

at man i Land er gaaet saa vidt i saa Henseende, som det paa nogen Maade var muligt, og jeg er tilbøielig til mere at helde til den af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds udtalte Mening end til den modsatte Anskuelse. Ombord i Flaaden tror jeg, at det, selv om der i andre Mariner er gjort Forsøg paa aldeles at affkaste korpørlig Straf, ikke vil være forsvarligt at gjøre det her. Som udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Schonheyder), er det en Kjendsgjerning, at der er en indmærket Disciplin ombord i vore Krigsskibe, og ved Siden deraf udvise Straffelisterne overordentlig saa Straffe. Jeg har naturligvis, da dette Lovarbejde forelaa i Ministeriet, undersøgt Straffelisterne for de Skibe, der have været udkommanderede i flere Aar, og jeg har med Forbauselse set, hvor overordentlig sjældent man har været nødsaget til at ty til regelmige Straffe; men er dette Tilfældet, gaar der ved Siden af en alvorlig Bestræbelse efter at opretholde Disciplinen gennem Marinens Officerskorps en saadan human Aand, skal man ikke gaa imod Marinens, jeg tør sige, saa godt som enstemmige Udtalelse. Man skal da bevare disse Straffemidler, der mere skulle staa som en Trusel for Enkelte, der ikke ville lade sig holde i Ase, end som et Mittel, der jevnlig bliver bragt til Anvendelse, og ærede Medlemmer maa indrømme, at man, saaledes som Lovforslaget fra Regeringens Side var forelagt i det andet Thing, havde sikket de Undergivne imod vilkaarlig Anvendelse af regelmig Lugt; man havde draget Grændsen for denne Strafs Anvendelse, Betingelserne for at kunne anvende den skarpere, efter min Formening skarpere, end man egentlig burde. Et æret Medlem fra Ringkjøbing Amt (Madsen) mente, at man, naar man kunde undvære Legemsstraffen i Hæren, ogsaa burde kunne undvære den ombord i Skibene, men det ærede Medlem overser aldeles de ganske særegne Forhold ombord i Skibene. For det Første er det Mandskab, som der er samlet, i et ganske eget Forhold;

man kan fristes til at sige, at et saadant Samliv i længere Tid ombord indenfor et Skibs snevre Sider ikke er ganske naturligt; der maa saaledes andre Midler til for at opretholde Disciplinen og den gode Aand i et saadant Samfund, end der behøves i Land. Dernæst ere Forholdene ombord af den Natur, at det i mange Tilfælde vil være saa godt som umuligt eller i det Mindste overordentlig vanskeligt at anvende Arreststraffen, naar den ikke skal blive ødelæggende for den Paagjældende, og saaledes vilde man af misforstaaet Humanitet komme til at ramme dem, der forse sig, langt haardere end ved at vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (C. B. Nyholm) henlede Dømmet paa Bestemmelserne i § 202 og mente, at man gjorde rigtigere i at lade den nugjældende Tilstand blive opretholdt ved den nye Lovgivning, saaledes at Disciplinærstraffe kunne paalægges ved og fordres afgjorte af Krigsretten, i Stedet for at Lovforslaget drager en Grændse, saaledes at visse Disciplinærstraffe ikke kunne paalægges, hvorimod de strengere ubetinget kunne fordres afgjorte ved Krigsretten. Jeg skal ikke udtale mig med nogen Bestemthed om, hvilken Vej der vil være den absolut rigtigste at gaa, men jeg tror, at man ved Lovforslaget ikke alene har taget det fornødne Hensyn til de specielle Forhold, der findes ombord, til Ulemperne ved strax at kunne skaffe Krigsret og Sligt til Veie, til Disciplinens Opretholdelse, men at man paa den anden Side tillige har taget alt fornødent Hensyn til de Paagjældende, hvem Disciplinærstraffe blive paalagte. Det forekommer mig, at være meget tvivlsomt, om man ikke i Grunden vilde gjøre det, jeg vil ikke sige næsten umuligt, men dog i høj Grad betænkeligt for dem at fordre Sagen afgjort ved Krigsret, naar den nugjældende Bestemmelse skulde bevares, hvorefter Straffen, i Tilfælde af at der uden Grund er fordret Afgjørelse af Krigsretten, bliver strengere, og denne Bestemmelse